

Legyen az első játékos neve A , a másodiké B . Játsszuk végig a játékot, amíg B -nek össze nem jön öt $\circ$ egy vonalban.

A első $\times$ jele lefoglal egy sort és egy oszlopot. B le tud tenni két $\circ$ -t úgy, hogy azok *egy* szabad oszlopban és két szabad sorban legyenek.

Bármi legyen is A második lépése, marad még szabad oszlop. (Lehet, hogy három is!) B letesz két $\circ$ -t egy szabad oszlopban ugyanazokra a sorokra, ahol eddig is szerepeltek körök. A körökkel egy vonalban legfeljebb a második $\times$ szerepelhet.

Bárhová tegye is A a harmadik $\times$ -et, a körök által lefoglalt két sor és két oszlop (négy „vonat”) közül kettő még mindig szabad lesz, e kettő mindegyikébe tegyen B egy-egy $\circ$ -t; ennek következtében három $\circ$ szerepel bennük.

A negyedik lépésére B -nek még mindig marad egy olyan „vonat”, amelybe két $\circ$ -t téve nyer.

Ez tehát a játék negyedik lépése, emiatt kizárt, hogy közben az első játékos „nyert” volna.

Fehér Gergely (Debrecen, Fazekas M. Gimn., 12. o.t.), Rácz Judit (Szekszárd, Garay J. Gimn., 10. o.t.) és Salát Máté (Budapest, Berzsenyi D. Gimn., 10. o.t.) dolgozata alapján

Megjegyzés. Ez a stratégia azon alapul, hogy B egy lépésben három szabad vonalat foglalt le a kezdeti $4 + 4$ közül, míg A ezekből legfeljebb egyet tud elzárni. Így az első lépésben B $3 - 1 = 2$ vonalat foglal le, a második lépésben „ $1 - 1 = 0$ ” újabb vonalat, a harmadikban elveszít 1 -et, de így is marad 1 , ez pedig éppen elég ahhoz, hogy nyerjen.

Hasonló stratégia alakítható ki azzal az ötlettel is, amikor A tetszőleges első lépése után B úgy helyezi el az első két $\circ$ -t, hogy azok különböző szabad oszlopokba és sorokba essenek: lényegében egy téglalap két átlós csúcsába. Ha A nem a másik két csúcs valamelyikében zárja le B útját, akkor B ezekben $\circ$ -t rakva az előző stratégia szerint nyerhet. (Hiszen két oszlopa és két sora közül legfeljebb 1 -et zárt le A .)

Ha viszont A egy téglalapcsúcsba rak $\times$ -et, akkor B a másik átlós csúcsba teszi az egyik $\circ$ -t, a másikat pedig egy még szabad sor és szabad oszlop kereszteződésébe. Ennek tehát sem a sorában, sem az oszlopában nincs más jel, így pl. a harmadikként lerakott $\circ$ -val alkotott téglalap csúcsai az előző lépés szerint vizsgálhatók. Eszerint az ötödik $\circ$ helye a téglalap harmadik csúcsa, a hatodik $\circ$ -t pedig úgy teszi le B , hogy legyen két olyan vonal, amelybe három-három jele esik, így a negyedik lépésben ismét csak nyer.